

Ladja in prezbiterij več ali manj iste dobe. Zidec spodaj gre okrog in okrog in opasuje tudi zvonik.

V prezbiteriju vse gotske oblike z malim krogovičjem raznih vrst. Prezbiterij ima gotski šilast svod preprežen z rebri, ki so nekoliko slaba, a prava. Navnotako pravi okrogli sklepniki. Svod zvezdnat. Motiv svitka na nekaterih sklepnikih je isti kot na sinagogi v Mariboru. Na enem sklepniku je letnica 1646. Svod sloni na 3/4 stebrih z geometričnimi bazami in kapitelji. Slav lok je polkrožen, renes. s sklepnikoma, porezanimi robovi, gotovo prvoten. Ladja je imela raven strop in ima sedaj plitve banje na travejah. Okna v ladji šilasta brez krogovičja. Por s kamnito balustrado je iz srede 17.st l. Na stebrih karakter. baročni dekorat motiv, kot na starb balustradi hiše št.2. v Kranju in balustri enake oblike. Na slopih balustrade sadni obeski. Vel.oltar je zelo lep in ima letnico 1667.3 str. oltarji in prižnica so iz 1.pol. ali srede 19.stol. Slika sv. Roka iz 18.stol s podpisom "enov.859 P.R. Na juž. str. prizidana kapela, ki ima na loku obnovljeno letn. MDCCXXXIII. Na zunanjsčini pa 1771. Kapela ima precej čedno fresko slikarijo na stropu iz življenja sv. Antona Pad. V srednjem polju apoteoza svetnika z Marijo in B.očetom. V kapicah 4 čudeži sv. Ant na. Razen tega 4 rujava in zelenkasto slike scene- pridiga ribam, pridiga pticam, blagoslov gorečega mesta in mula klečeča pred sv. hostijo. V svojem koloritu spominja ta slikarija nekoliko

na Skaručno in mogoče na Grblje. Odpisa ni. Mogoče kakšna šolska vez. Cerkev ima tri portale iz 17 stol. z lepimi rezljanimi vrati srede 17.stol. posebnega vel. portal je lep. Na fasadi je obnovljena letn. MDCXXXIIII. Na zvoniku morebiti 1643. Nev. str. portal ima prvotno l.1660, kar je obenem važno za datiranje ostalih in kora. Tvoja torej nekoliko pozneje zidana kot prezbitarij. Okna imajo stare kamnite komate in so torej pristna.

Stele, LXIII, 12.5.1924, str.26' - 28'

3/4 služniki do tal. Z geometričnimi skoraj kockastimi kapiteli. Slabo razvita rebra. Na enem rebro sklepnik obnovljen l.1646.

Slavolok obojestransko posnet renesančen.

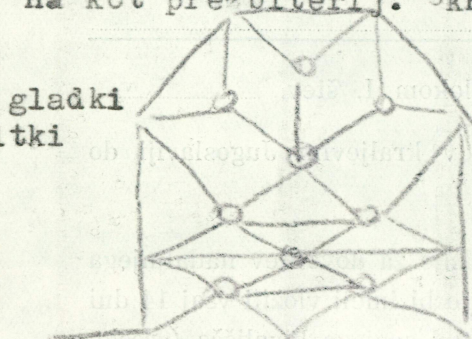
Vel.oltar tipa z l.1667. Naročil ga je Joanes Josef ab Obernassenfus et Würdl kanonik Novega mesta in župnik in komisar pri sv. Juriju.

Bogat samo s kipi okrašen, bogata ornamentika iz ušesaste, ki prehaja v listnato.

Barvanje novega, a še dokaj okasno, sicer pa odlično ohranjen v vseh delih. Spada med najlepše oltarje tega tipa.

Na juž.strani je prizidana kapela baročna s križnim obokom sv. Antona Pad. poslikana l. 1746. Delo je evidentno "elovskovo in odlično ohranjeno.

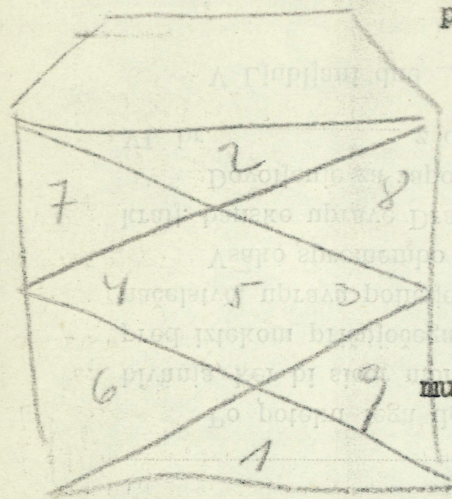
V glavni sliki na temenu Marija sprejema sv. Antona v nebesih. V sosvodnicah 4 čudeži sv. Antona. Na slavoloku in nad oltarjem po en prizor in njegovega legende v rjavo - roza -

gladki
ščitki

Strop danes raven na travejah.

zelenem enotnem t nu.V nogi križastega oboka na sev. in jugu po en prizor v plavkasto sivi enobarvnici.

1. sv. Anton pridiga ribam
2. " " pticam
3. " blagoslavlja obzidano mesto, ki gori.
4. " obhaja klečečega bradača čigar vol je padel pred svetnikom na kolena.
5. Marija z Jezusom sv. Duhom in B.očetom sprejema sv. Antona v nebesih.
6. Sv. Anton pritrdi odrezano nogo ležečemu mladeniču.
7. sv. Anton predstavlja plemiško odličnega moža ležečemu ranjencu v r juho ovitega, moč oč zbujanje iz groba.
8. sv. Anton pridiga, spodaj v rjuho zavrt preplašen mož izza katerega se kaže ogenj in 2 moža preplašeno risostvujoča.

9. sv. Anton odvrča mladega moža, ki namerava podpisati pogodbo s hudičem, zadaj star mož s sklenjenimi rokami.

Odlično ohranjeno, v tih in barvah odli en primer njegove umetnosti. Spada med njegova najboljša dela.

kerkev ima tr jem bogato rezljanih vrat z ušesno ornamentiko in angeli. glavica mi iz sr.17.stol.

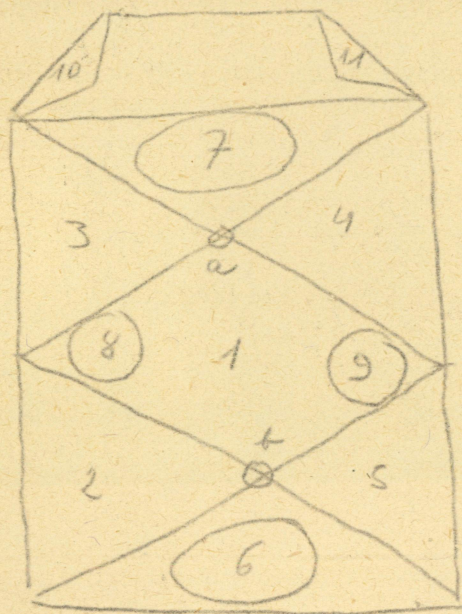
Sev.str. portal ima l.1660.

Stele, CXI, 9.9.1952, str.30 -32.

Cerkev sezidali l.1643 v spomin na kugo, ki je tedaj divjala.

Zg.Danica, l.1905, str. 356(Ivan Vrhovc.)

Freske v kapeli sv. Antona:

- 1) Marija z Detetom in Bog Oče in Sv. Duh se prika-
žejo sv. Antonu Pad., ki sklanja glavo k Jezusovi
nožici. Dete ga prijemlje za glavo. Putto z li-
ljo ob svetniku, 2 angelški glavici.
- 2) Čudeži: Anton ozdravi odsekano nogo plemiča(?).
Bolnik na postelji, sv. Anton in 2 osebi. V oza-
dju lok, skozenj pogled na palačo. V vrhu rdeč
zastor.
- 3) Anton spravi ranjenega bolnika z njegovim napa-
dalcom. Zraven ena oseba. Skozi vrata zadaj po-
gled na arhitekturo. Še neka bradata oseba.
- 4) Anton oživi mrtvega(?). Anton na prižnici, 2
figuri (bradata in mladeniška) se čudita. Pod
kupolo. Zelen baldahin.
- 5) Anton pokliče mrtvega pogubljenca, ki ga pripe-
ljeta hudiča (mrtvi grof piše dolžno pismo. Ob
strani zatrljeni kmet.
- 6) Pridiga ribam. Fantastične ribe v morju, levo
arhitektura, desno mesto; medaljonska slika v
rdečem in modrem.
- 7) A. pridiga pticam v gorati pokrajini, tehnika ko-
zgoraj.
- 8) Mestna ulica; osel poklekne pred hostijo (modro
in lila ali rjavo).
- 9) A. pred obzidjem gorečega mesta (tehnika kot 8)
- 10) in 11) Šilastoločni zaključki sten - slikana
zavesa, za njo okroglo okno.

Okoli medaljonov 8 in 9 zagodnji školjčni okvir. Ogle izpolnjujejo svetlične
girlande. a) in b) slikani rozeti; 6 in 7 ogle izpolnjuje rastlinski ornament.

Kvaliteta sekundarna, a dobro ohranjeno. Nebelušen obraz Antona. Iluzionize-
toda ne preveč rafinirano izpeljan. J e l o v š e k!

Na slavaloku kapele letnica MDCCXXXVI - 1746.

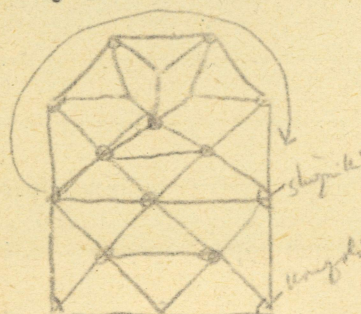
Oltar v kapeli šibko mizarско delo ca. 1750.

Kapela je prizidana na južno stran cerkve.

Cerkev v osnovi iz srede 16. stol. Zvonik na severni strani prezb. Pod njim zakristija. Vanjo vodijo znotraj vrata, vsa obita z okroglimi gumbi; držalo in ključavnica iz 16. stol.

Prezb. poznogotski ali bolje severnorenesančen. Prerez oboka je banjast. Slavo lok polkrožno zaključen.

Vel. oltar zlatega tipa, novo polihromiran. Sv. Rozalija, levo Doroteja (?), Katarina, desno Barbara, Apolonija. V atiki Helena (?), levo Uršula, desno neznana svetnica. Vrh atike sv. Mihael. Bogato rezljano, posebno krila vsa preprežena z jermenjem. Mnogo angelskih glavico. Še dokaj ploskovito, ne sega kaj prida v prostor. Tudi ob menzi še rezljana krila.

Sami ploščati sklepniki. Perfil reber:

Šilasta okna v prezbitერიju in v ladji

Napis na predeli vel. oltarja:

HOC SCIM OPVS AD HONORE D: ROSALIAE

ADM RDVS NOBILIS ET DOCTISIMVS DNVS

IOAES

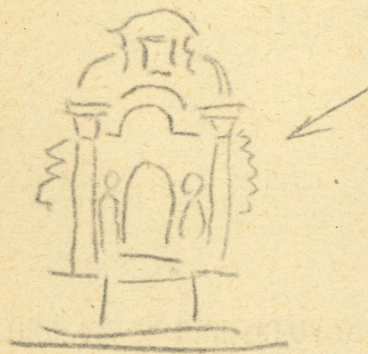
IOSEPHVS SONZE AB OBERNOSENFWES ET

WORDL

CANONICVS RVDOLFSBERTENSIS PAROCHVS ET

COMMISSARIVS AT SCTM GEORGIVM F.F.

ANNO 1667

Oltarji v ladji vsi istega dela, konec 17. stol.

Sv. Rok - v atiki roke, noge in srce Kristusa.

Rožnov. Marija - v atiki sv. Dominik (slike iz konca 17. sto

Anton Pušč. (brez slike spodaj) v atiki Pavel pušč.

Arhitektura je precej ploskovita, v sredi zgoraj polkro-

žno zaključena slika ali niša; ob straneh stebra (1 in 1)

razbito ločno ogredje oklepa atiko. Ob straneh še malo uše

sastega motiva in rastlinske vitice 17. stol.

Marmoriran les in zlato.

Kor iz 17. stol. z ograjo iz balustrov.

Lepa vrata, posebno glavna iz 2. pol. 17. stol. (1660?)

Vrata v kapelo sv. Antona Pad. in v severni steni ladje so enako rezljana z angelsko glavico. Na severnem portalu

Na severnem portalu letnica 1660.

Okna v ladji niso več gotska, čeprav so šilasta.

Prezbiterij zelo šibek okeč, pristrešenega profila. Tudi okeč ladje šibek.

Cevo, XXII, 28. III. 54, str. 7'-11.

Filiala, posvečena sv. Rozaliji.

O^{ie}rientacija pravilna. Cerkev stoji na griču v n. v. 369 m.

Viri in literatura: Farna kronika šentjurska, J. G. Vischer.

Cerkev sestavljajo: pravokotna ladja, kateri je na jugu prizidana velika, enako visoka, 3/8 zaključena kapela; nekoliko ožji in nižji, 3/8 zaključeni prezbiterij, kateremu je na severu dozidan prizmatičen zvonik. Gradnja je kamenita, ometana; strehe sedlasta, strešasti, eternite, zvonikova osenstrana vlomljeno piramidasta, eternitna.

Zunanjščina: Vso cerkev opasuje pristrešen talni zidec, kapelam pa ima ovalen profil. Fabion je vseskozi preprost, žlebast s paličastim profilom. Stavbne ogale členijo maltasti šivani robovi...

Fasada: Glavni portal ima polkrožno zaključena vrata vdolana v pp okvir. Lok krasita 2 toskanska kapitela z rozetastim okrasom, teme pa volutasti sklepnik. Lok krasijo 4 poglobljena rozetasta polja, zatrepa pa veliki ranobaročni roseti. Isto velja za nadkladi, ki poživljata preklado s profilirano gredo, nad katero je polkrožno zaključena niša z volutastima kriloma. Nad portalom, v osi fasade, je okrogla lina s poševnim ostenjem (gotški spomin), v strmem čelu pa še 2 manjši lini. Portal ima polkrožno čelo ter 2 vratnici, katerih vsako krasi po 2 pravokotni polji. Spodnji polji napoli-
njamexxhnmsta

njujeta hrustančevje, gornji pa Jezusov in Marijin monogram, okrašena ob straneh z nekakimi ušesi, zgoraj pa z operatničenoma angelskima glavicama. Srednjico vrat tvori luskasti, hermasti steber z angelsko glavico na vrhu, ki nosi močan, piščalast zidec. Timpanonski del vrat izpolnjujeta segmentni polji, napolnjeni s halugastim akantom, pa robovih pa ju krasi akant, jajčnik itd. Srednjo tega dela vrat tvori zopet hermasti steber, katerega na vrhu zaključuje nekak korintski kapitel. Severna ladjina stena ima 2 visoki zašiljeni okni s poševnim ostenjem, v sredini pa pravokoten portal s polkrožno zaključenimi vratmi. Podoboji so profilirani, zatrepa okrašena z rozetama, v temenu je letnica 1660, zgoraj pa portal zaključuje ravna, profilirana preklada. Vratnici imata vsaka po 2 polji. Spodnji pravokotni napolnjuje hrustančevje in ob straneh ušesovje, gornji polkrožno zaključen pa krilati angelski glavici s hrustančevjem, ob straneh pa ušesi iz hrustančevja in jajčnikov.

Zvonik: Ima v zapadni steni zakristijski vhod iz l. 1874. ter nad njim ozek vhod v zvonik sam. V višini cerkve ga obteka maltasti zidec, ob robih pa ga poživljajo ližene. Zakristija ima proti vzhodu kvadratasto kamenito okno, v gornjih nadstropjih je več pp lin, zvonove line pa so enojne, polkrožno zaključene, okrašene s klasicističnim maltastim robom s kapiteli, sklepniki in pod enim letnico 1771. Zvonik zaključuje preprost fabion, ki se nad urnimi kazališči polkrožno boči. Prezbitarij ima v južni podolžnici 2, v zaključku 3 zašiljena okna s krogovičjem.

Ladja ima v južni steni 2 zašiljeni okni, a so brez krogovičja; kapela pa v podolžnicah pa eno pp in 2 lunetasti okni, v južni zaključnici pa okroglo lino. V zapadni kapelini podolžnici je vždan nekdanji južni cerkveni portal, katerega vrata so vkomponirana v pravokoten portalni okvir. Ta okvir zaključuje profilirana ravna preklada, sicer pa ni okrašen. Vratnici imata ohranjeni samo še gornji polkrožno zaključeni polji, ki sta enako okrašeni

kot na severnem portalu. Spodnji deli vratnic sta novejši in neokrašeni. Na južni kapelini steni je sončna ura, ki je imela po kroniki ~~nekoč~~ ^{nekoč} letnico 1773.

Notranjščina : Tlak je kamenit. Položil ga je celjski kamnosek Franc Weischl leta 1813. Empora je zidana in počiva na 2 slopih, ki sta spodaj strigilirana in katerih kapitelna zidca krasita nakladi. Obok je dvakrat križen, levo je stopnišče, vodeče na emoro.

Ladjine stene se nerazčlenjene, le tik pod stropom jo obteka profilirani zidec, ki je nekoč nosil leseni kasetirani strop. Sedanji traverzni obok je iz l. 18 1908. ter jemlje ladji vso razpoloženjskost. Glavni slavolok je polkrožen ter im posneta robova na ajdovo zrno. Krasita ga profilirana kapitela in temenski sklepnik. Širok kapelin slavolok poživljata 2 volutasti konsoli in pk zaključeni niši z Oblakovima plastikama Oznanjenja. Emporino balustrasto ograjo prekinjajo nad nosilcema in ob straneh stenah 4 slopi, bogato okrašeni s fruktoni iz štuka.

Antonovo kapelo členijo 4 pari slopov, greda ter dvojen križni obok, njen 3/8 zaključek pa 3 ostroločna sosvodnice. Kapeline stene so marmorne, na notranji slavoločni steni je naslikana letnica postavitve kapele 1746, na stropu pa ~~pa~~ so freske Frančiška Jelovška, ki predstavljajo razne prizore iz Antonovega življenja. V osrednjem medaljonu je upodobljen Antonov sprejem v nebesih, v 4 trikotnih poljih sosvodnic, v 2 poligonalih pri slavoloku in nad glavnim oltarjem ter v 2 grisailnih na obokovih našavkih pa razne scene iz življenja tega svetnika. Freske so dobro ohranjene, zelo kvalitetne ter tipične za zrelo dobo Jelovškovega ustvarjanja.

Prezbiterijeve stene členijo 3 pari okroglih služnikov s kvadratnimi bazami, v katere jezikasto prehajajo ter enakimi, le narobez obrnjenimi kapiteli. V kotlih pri slavoloku nadomešča ^{ta} služnika konsoli, ki sta pa ~~enaki~~ ^{enaki} njihovim kapitelom. Banja je rahlo zašiljena, preprezajon jo zvezdasto postavljena

rebra precej plitvega profila, katere spenjajo okrogli skšepniki, nad katerim ~~edenx~~ enem je letnica 1646. Strop je zanimiva gotška ostalina, ki ima par v Šmihelu nad Mozirjem. Sedanja dekorativna slikarija je bp delo Albina Paradiža, ki je študiral slikarstvo na Dunaju, iz l. 1908. Vrata v zakristijo imajo pp, profiliran portal s preklado na vrhu. Stolpovo nadstropje se odpira v prezbitერიj s kvadratnim oknom, katerega obdaja kameniti okvir s profilirano preklado zgoraj in 2 konsolama spodaj. Vratnice zakristijskih vrat so originalne, lesene, obite z okroglimi železnimi ploščicami. Ključavnica z okovanjem je še gotških oblik. Zakristija je križno obokana, z opeko tlakana, sorazmerno mala.

Oprava: Glavni oltar je krasno delo iz 2. tretinje 17. stol. Menza je kamenita, predelja, ki sega nekoliko preko menze in ima volutasta podstavka, je ravna ter izskoči samo dvakrat v obliki konsol v prestor. Za originalnim tabernakljem je napis: HOD SCTM OPUS AD HONORE D. ROSALIS A DM. RDUS. NOBILIS ET DOCTISIMUS DNUS. JOANES JOSEPHUS SONZE AB OBERNASSENFUES ET WO RLDCCANONICUS RUDOLPHSBERTENSIS PAROCHUS ET COMMISARIUS AD SCTM. GEORGIU F. F. ANNO 1667. Nastavek nosita 2 para bogato okrašenih stebrov, katere flankirata izredno bogato razviti ušesi, sledi ravno ogredje z S-segmentoma nato atika, katero nosita 2 uvita stebra, spremlja bogato ušesje, zaključuje pa greda s krožnima segmentoma, katero krona plastika arhangela Mihaela s tehtnico. Ves oltar pokriva izredno bogata ornamentika, sestojeca se iz jermenja, hrustančevja, angelskih glav, jajčnikov, itd. V osrednji dolbini je prizor speče Rozalije v skalni duplini, kateri se na desno prikazuje MB z angeli. Ob straneh stojita med stebroma Katerina in Barbara, v ušesih pa Elizabeta in Äpolonija. V atiki stoje kipi 3 svetnic, med njimi Uršula, Marjeta in tretja brez atributov. Na segmentih se igrata 2 efebe. Zelo lep je tudi sodoben tabernakelj ter 6 konzinskih svečnikov iz istega časa.

Večna luč, ki visi pred oltarjem, je bogato baročno delo iz 1. pol. 18. stol., katero krasi jermenje, akantus in školjkovina. Po kroniki je bila nekoč za glavnim oltarjem freska, predstavljajoča Marijo. neznani plemiški grb in napis: O MARIA MUETTER VOL DER GENADT. O MUETTER BARMHERZIGKEIT, PEHIETH UNS VOR DES FEINDES THAT UND VOR TO TES PITTERKEIT. MIT DEINER HILF STIHE UNS AN HUNGER UND PEST BENDE. HIN D EN IN TOTTES NETEN NIM DIH UNSER AN.

Oltar-ji Antona Puščavnika desno slavaloka ter Roženvenške MB in s. v. Roka ob severni ladjini steni so enaki. Vsi trije so izdelek Rangusovega zeta in naslednika Martina Spielerja iz Vojnika iz l. 1859. Izdelal jih je za 1150 fl. ter nabavil zanje tudi vseh 18 pločevinastih svečnikov. Držani so v baročni tradiciji. Imajo lesena sarkofagaste menze, podstavke nekoliko širše od menze, predelle, ki se bočijo v prostor ter jih krasi akantaste aplikacije in oltar sv. Antona, belo barvani tabernakelj, oltarja MB in Roka pa lepe velike kanon-tablice. Nastavek nosita cel en par pilastrov in stebrov, sledi golšasto ogredje, ki se nad sredino sloči ter ga krasi močna segmentna krila, nato pa atektonsko pojmovana atika, razgibanega tlorisa, in narisa, zaključena z usločeno lambrekinasto gredo. V Antonovem oltarju so 2 plastike Benedikta- Antona Puščavnika -Martina, v atiki pa slika Pavla Puščavnika, ki ima desno spodaj podpis: Anno 1859 P. R. pinx.

Oltar Roženvenške MB ima v sredini nastavka sliko Marije rožnega venca, ki je bp, ob straneh pa plastiki 2 svetnic (Klare in Marjete?), ki sta enaki deli kot plastike pri Antonovem oltarju. V atiki je slika sv. Dominika, delo že omenjenega P. R.

Rokov oltar ima v sredini nastavka sliko sv. Roka s psom poleg sebe. Svetnik kleče prosi milosti boga, ki pošilja strele jeze na zemljo. Slika je ~~mnxx~~ močno obledelo baročno delo iz konca 17. ali začetka 18. stol., ki je

bilo renovirano l. 1859. od P. R., kot pove napis na levi strani slike. Ob straneh sta kipa Sebastijana in Janeza Krstnika, v atiki pa slika Peti Kristusovih ran, od istega mojstra P. R. Vse 3 slike mojstra P. R. so srednje kvalitete in presegajo obrtni nivo. *(verjetno je to Reliĉ Peter, - op. dr. Cvec).* Prižnica je izdelek Ignacija Oblaka iz l. 1870.

Oltar Antona Padovanskega. Prvotni oltar, ki je bil najprej v ladji, po l. 1746. v prizidani kapeli, je bil odstranjen l. 1862. Imel je sledeči napis: 1664 FRUIT EXTRUCTUM ALTARE AD HONOREM ANTONII ABBATIS SUB PERLUSTRISSE MO ET REVERENDO DNO JOSEPHO SONZE PAROCHO ET COMMISSARIO AD ST. GEORGIUM. Sedanji oltar je postavil med leti 1864-66 Ignacij Oblak iz Celja, ki je izdelal tudi plastiki Oznanjenja ob kapelinem slavlouku, vse skupaj za 700 fl. Zakristijka omara je originalna, iz 17. stol., ter je zanimivo vdelana v okensko nišo.

Kropilnik pri glavnem vhodu počiva na betvastem balustru ter ima lxx gladek marmorni bazen.

Mašni zvonec je originalen, iz sredine 17. stol.

Orglje, katere je izdelal l. 1734. Celjan Franc Janez Janeček iz Celja, l. 1858. pa repariral Jožef Pillich, imajo novejšo ohišje in so nezanimive.

Oprema: Lesteneč košatega tipa je steklarski izdelek iz l. 1850. V zakristiji je lep baročen kelih iz sredine in drugi iz 3/4 18. stol. ter pločevinasta okrogla vetrovka.

Zvonik: Je nastal istočasno s cerkvijo. Prvotno je imel, kot se vidi pri Vischerju, piramidasto streho, l. 1770-71 pa je dobil laternasto, škodlasto, rdeče pobarvano, katero je l. 1908 nadomestila sedanja, osemstrana, vlomljen piramidasta, eternitna.

V zvoniku vise 3 zvonovi: 2 sta KID-ova, železna, iz l. 1923, eden pa je

bronast in ima zgoraj napis: SANCTA MARIA MATER DEI ORA PRO NOBIS ANNO 1685. pod katerim se prepleta venec fruktonov in sledita reliefa Kalvarije in MB z detetom.

Podstrešje: Oboki prezbiterija in Antonove kapele so kameniti, ladjin strop pa je traverzen. Na podstrešju kapele je viden prvotni ladin fabionki je bil paličast, kamenit in katerega je kasneje zamenjal že omenjeni maltasti. Sedanja eternitna streha je iz l. 1908.

Resume: Ker je l. 1645. razsajala okoli Šmarja in Šentjurja strašna kuga, je začel šentjurski dekan Janez Jožef Sonce z gradnjo cerkve, katere prezbiterij je bil naslednje leto že dogotovljen, kot priča letnica na sklepniku, medtem ko se je gradnja ladje zavlekla preko l. 1660. Ladja je imela lesen kasetiran strop, ki je bil v 17. stol. splošno v navadi. Istočasno s cerkvijo je bil zgrajen tudi zvonik, katerega za prikazuje J. G. Vischer v svojem Schlosserbuchu iz l. 1680. Okoli cerkve se je vse do l. 1830. raztezalo pokopališče. Leta 1746. je dal župnik Torta de Gruental na stroške dohodkov cerkvenega vinograda v Jazni postaviti in poslikati kapelo sv. Antona. V letih 1770-71 je zamenjala prvotno zvonikovo piramidasto streho, čebulastolaternasta streha, ki se je l. 1908. umaknila sedanji. Istega leta je ladja dobila traverzni strop ter vsa cerkev sedanjo eternitno streho. O usodi oprave sem že govoril, zato tukaj ne bom ponavljal.

Okolica: v neposredni bližini cerkve je več bp kapel.

Konservatorske opombe: Cerkev je sicer v redu vzdrževana, vendar so potrebne vratnice vseh treh njenih vhodov temeljite konservacije.

Ostalo: za zgodovino glasbe je pomembno, da je komponist dr. Gustav Ipavec
spesnil na čast največjega Rozalijenga zvona, katerega je l. 1756.
vžil Gašpar Boltažar Schneider in je imel čudovit mehek, lep glas, znan o
pesem " Iz stolpa sem".

Opombe:

J. Curk: Celjska topografija (Šentjur), rkp. str.108-110, zapiski 1960.

Nace Oblak je delal oltar za podružnico sv. Rozalije pri sv. Jurju blizu
Celja.....

Dopisi. Iz Celja. - NOVICE, 10. januar 1866. L. XXIV, list 2,
str. 14-15.